ຜູ້ເທສນາປ່າວປະກາດ (ຜູ້ປະກາດ)

ໃຈຄວາມສຳຄັນ ຄວາມບໍ່ມີປໂຍດ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ບົດ ໑:໒

ຈຳນວນບົດ ໑໒ ບົດ

ຂຽນໃນລະຫວ່າງປີ ໙໓໐ ກ່ອນ ຄ.ສ.

໑. ຄຳນຳ

ຜູ້ຂຽນໜັງສືນີ້ ແມ່ນລູກຊາຍຂອງກະສັດດາວິດ ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ກໍມີຫລາຍຄົນຄິດວ່າແມ່ນກະສັດຊາໂລໂມນເປັນຜູ້ຂຽນ ເພາະໜັງສືນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມນຶກຄິດຂອງກະສັດຊາໂລໂມນເມື່ອເວລາເຖົ້າແກ່ ແລະເວົ້າເຖິງການສແວງຫາຄວາມສຸກສບາຍເມື່ອເວລາຍັງໜຸ່ມ (໑ ກະສັດ ໑໑:໓–໔)

໒. ວ່າດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝາຍ

ຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນບອກວ່າ ຊັບສົມບັດທີ່ມີຢູ່ ໃນໂລກນີ້ບໍ່ສາມາດຈະໃຫ້ຄວາມສຸກ ແກ່ເຮົາຕລອດໄປໄດ້ ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມສຸກຕລອດໄປເປັນນິດ. ມະນຸດເຮົາສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ດວງຕາເວັນຄື ຄວາມຍິນດີ ຄວາມມ່ວນຊື່ນ ວຽກການ ຊັບສົມບັດ ຄວາມຮູ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າເລີຍໃນທ້າຍສຸດຜູ້ຂຽນໄດ້ບອກວ່າຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຄືການຢ້ານຢຳພຣະອົງແລະຢູ່ສນິດສນົມກັບພຣະອົງ (໑໒:໑໓)

ດ. ໃຫ້ຣະວັງການລໍ້ລວງຂອງຜູ້ຍິງ (໕–໖)

ງ. ໃຫ້ຣະວັງຍິງໂສເພນີ (໗)

໓. ການປຽບທຽບກັບໜັງສືອື່ນ

ສຸພາສິດ	໘:໒໓	ທຽບກັບ	ໂຍຮັນ	໑:໑
,,	໘:໒໗	,,	,,	໑:໑–໒
,,	໘:໒໙	,,	,,	໑:໓
,,	໘:໓໐	,,	ເຮັບເຣີ	໑:໒
,,	໘:໑໔	,,	໑ ໂກລິນໂທ	໑:໓໐
,,	໘:໓໕	,,	ໂຍຮັນ	໖:໒໗
,,	໙:໕	,,	,,	໖:໓໕

໔. ການແບ່ງເປັນພາກ

ພາກທີ ໑ ປັນຍາແທ້ມີປໂຍດຢ່າງໃດ ບົດ ໑–໙

ພາກທີ ໒ ການປະພຶດແລະຫັນຈາຣິຍາ ບົດ ໑໐–໒໒:໑໖

ພາກທີ ໓ ຄຳເຕືອນໃຈແລະເພື່ອຮຽນຮູ້ປັນຍາ
ບົດ ໒໒:໑໗–໒໔

ພາກທີ ໔ ຄຳສຸພາສິດແຫ່ງຊາໂລໂມນທີ່ພວກສມຽນແຫ່ງ
ກະສັດເອເຊເກັຍເຊໄດ້ໂຮມໄວ້ ບົດ ໒໕–໒໙

ພາກທີ ໕ ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງອາຄູເຣແລະກະສັດເລເໝືອນ
ບົດ ໓໐–໓໑

໑. "ຂອງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ດວງຕາເວັນບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່" ມີ ໒໗ ເທື່ອ

໒. "ຂອງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່" ມີ ໗ ເທື່ອ

໓. "ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ" ກໍມີ ໓໗ ເທື່ອ

໓. ຂໍ້ພິເສດໃນບົດສຳຄັນ

ໃນບົດທີ ໑໑ ວ່າຈົ່ງເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າຫວ່ານລົງເທິງນ້ຳ

ໃນບົດທີ ໑໒ ວ່າເຈົ້າຈົ່ງຣະນຶກຄິດເຖິງຜູ້ມີຣະມິດສ້າງເຈົ້າ ...

໔. ການຈັດເປັນບົດ

ບົດ ໑–໒ ຄຳນຳ

ບົດ ໓-໔ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ

ບົດ ໕–໑໐ ຈຸບັນສົມບັດເປັນຂອງບໍ່ມີຄ່າ ແຕ່ປັນຍາເປັນຂອງ ປະເສີດ

ບົດ ໑໑–໑໒ ຄຳເຕືອນໃຈ ໃຫ້ມີຄວາມຮັກ ແລະ ໃຫ້ ຢ້ານຢຳ ພຣະເຈົ້າ